



**BUDAPESTA**  
8 Iuliu st. v.  
**Dumineca** 20 Iuliu st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.  
Redacțiunea: *Strad'a*  
*arborelui verde nr. 12.*

**Nr. 51.**

**ANUL XV.**  
**1879.**

Prețul pe unu anu 10 fl.  
Pe  $\frac{1}{2}$  de anu 5 fl.; pe  $\frac{1}{4}$  de  
anu 2 fl. 70 cr.  
Pentru Români'a 2 galbeni

## Cin' se scumpesce — reu nimeresce.

— *Proverbu propagatu.* —

(Urmare.)

Pentru a se resbună în contra Iulianei de norocul orbu ce-l avuse după parerea sa, i dîșe sè se mute îndata din casele cele, devenite acum proprietatea sa.

Iuliana nu respunse nimicu la acestu ordinu neomenos, dar se faci și mai galbena de cum erá, și se duse.

Nici cumnatul-seu nu mai putu suferi de a mai vedé pe Iosif în ochi și fiindu împartuani'a sfișita, își luá partea sa, adeca a neveste-si, și plecá și elu.

Iosif mai remase, și așteptá sè paraséca Iuliana casele.

Dar așteptându, nu putea nici de cum sè uite de acelu biletu de loteria, întratu din mil'a cumnatu-seu în posesiunea Iulianei. Se gândi meru la el, socotindu-se cum l'ar puté luá înapoi. Pe cale legala nu erá cu putintia, căci el nu avea nici unu titlu de dreptu. Se hotari a încercá cu amagirea.

Se duse în odaia la Iuliana, care erá ocupata de a-si stringe vestmintele.

Fét'a atât erá de iritata în contra lui, încât aici nu voi sè-l bage în sama, când întrá la dèns'a.

— Domnișóra draga, — astfel începú Iosif uneltirile sale, — domnișóra! dór nu vei fi superata pe mine?

Cumplita tacere din partea Iulianei, care grabi cu adeverata înversiunare stringerea și împachetarea lucrurilor sale.

— Nu-mi luá în nume de reu, domnișóra, asprimea cu-

vintelor mele, — continuá Iosif, — eram superatu; nu sciam ce dîcu. Iérta-me!

Aceasi tacere din partea Iulianei și aceeași grige de a sfiși cu unu minutu mai înainte cu preparativele de mutare.

— Déca voiesci sè remâni în casele aste, îti oferu o odaia.



**Aleco pașia, guvernatorul Rumeliei orientale.**

— Nu-mi trebuie, — response îngraba Iuliana.

— Sciu că nu vei primi nimic în daru dela mine, — adause Iosif, — nici nu-ti oferu odaia de geaba, dar ti-o lasu pe unu pretiu cá unui frate. Să-mi dai losul cela, ce ti-a datu cumnatul si pe atât vei puté siédé siése luni depline în acésta odaia.

— Nu-mi trebuie nici cu plata nici fãra plata, — disse Iuliana restita. Te rogu, domnule, descurca-mi drumul, cá sè potu eși!

Cu aceste cuvinte se departã Iuliana pentru a se întorçe peste curênd cu unu hamalu care încarcã obiectele ei si se dusera cu totii. Iuliana cu hamalul într'o parte; iér Iosif în alta.

Ținea cheia caselor în mâna si se gândia la neisbând'a sa. Erã amaritu si cu dreptu cuvêntu, căci scapase unu chilipiru din mâna. Au n'ar fi fost chilipiru sè dobândésca losul în pretiu de 160 fl. cu chiria unei odai care pe timpu de siése luni nu facea nici 30 de florini?!

Iosif ajunsse acasa, puse cheia bine. Trecura zile; isbuti a închiria casele moștenite cu unu pretiu bunu; trecura septemâni, dar el de losu totu nu uitase înca. Cãtu trecea mai mult, atâtu i pareã mai reu, cá nu-l oprise pe sam'a sa.

Prietinii sei cari aflasera de istoria losului, îl aștiau cât puteau. Sciti dvostre cum sânt asiã numitii prietini. I faceau inima rea cu fel de fel de povesti.

Unul i spunea, cá unu sacson din regatul Sacsa, iér nu unu floandru din Transilvania, luase unu losu pentru loteria din Lipsca, o loteria care se trage în rënduri, ce se numescu clase.

La clas'a întâia nu-i eși sacsonului numerul losului seu. Loterasiul numitu colectantu, îl sfatui cá si pentru a dou'a clasa sè-si cumpere losul cu acelasi numeru. Sacsonul ascultã de acésta povatia în profitul loterasiului si în pagub'ã sa, căci plati ierasi de geaba, numerul seu remânêndu netrasu si la a dou'a clasa. Lucru pré firescu deci, cá omul nostru nu mai voi sè scia nimicu de a trei'a clasa si cu totu dreptul, căci si la acésta tragere numerul seu remase netrasu, totu asemenea si la a patr'a clasa. Dar ce se vedia sermanul sacson, la a cincea si ultim'a clasa, pentru care în consecinta hotaririi sale ierasi nu-si luase losul? Desconsideratul numeru, la acésta a cincea si ultima tragere, figurã cá primul câștigu de 300,000 talere.

Asiã i spuse primul amicu, iér altul i povesti, cá o cocóna avea obicei a-si încercã norocul la loteria din Viena. Când visã unu șiru de numere, apoi la punea necontentitu de trei, patru ori, pâna ce se întemplã sè viseze unu șiru si mai bunu, când apoi înlocuia pe șirul cel d'ântâiu cu șirul cel din urma. De ver o 15 ani urmase biét'a femeia neclintit acésta lupta cu caprițios'a dieitã a norocului, dar șirurile de numere, cu totu avisul, cu tôte rugaciunile secrete ale femeii, nu isbutisera înca nici odata de a-i procurã ver unu câștigu cât de micu. Femeia nu disperã, ea remase statornica în credintã sa, si isi urmã lupt'a înainte. Odata, nu putu sè se duca ea ênsasi la colectantu, si tramise pe fia-sa. Acésta mai nestatornica de cât be-trân'a, si voindu a fi mai cu minte, dupa proverbul acela, cá oul voiesce se fia mai cu minte de cât gain'a — schimbã loteria, adeca nu puse șirul de numere visatu de muma sa la loteria de Viena, ci la cea de Brünn. Se întielege de sine, cá acum dupa 15 ani șirul eși la Viena, tocmai fiind cá se pusese la Brünn.

Acést'a erã povestea prietenului al doilea; iér al treila i narã una si mai buna.

O ciobotarésca tramise pe ucenicul ei cu niște

numere, pentru cá sè le puna la loteria. Ucenicul cá toti ucenicii de ciobotaru, mergêndu pe drumu, se apucã de dracii si se aplicã acestui esercițiu profesionalu cu atãta tragere de inima, încât, când ajunsse în fine la oficiul de loteria, observã spre nespus'a spaima a sufletului seu, cá perduse tiedul'a cu numerile stapãne-si. Ce erã de facutu? Fãra „riscont“ — astfel se numescu adevèrintele de primire, liberate de oficiurile de loteria din Austria — ucenicul nici de cum n'ar fi îndraznitu sè se întorça acasa, căci ar fi fost vaj de el. În acésta prapastia avu de odata ca o nalucire. Numerele de pe tiedul'a perduta i aparura fãr' de veste dinaintea ochilor. Rosti șirul întregu colectantelui cu o voce emoționata, depuse banii, primi riscontul si se întorçe voios acasa. Amara decepțiune. El se crediuse scapatu, dar din contra, fu strãnic frecatu si piperatu cu aspra curea ce jucã în mânilé sprintene ale dómnei meșteritiei. Nefericitul de ucenicu! Când vediușe numerele, le vediușe în döse-le si le pusese deci pe tôte întorçe; în locu de 23, stetea pe risconto 32, si asiã mai de parte. Baiatu îndoitu de nefericitu! Nu i se ajunsse cu o singura bataia, mai fu frecatu si de tata-seu, când i ceru bani cá sè puna la loteria numerile neîntorçe ale meșteritiei. Pentru cele doué sfinte de batãi nu se alesese ucenicul de cât cu riscontul cel cu numerile întorçe. Acum ierasi vine deslegarea minunata!

(Va urmã.)

THEOCHAR ALEXI.



## Cãtra Români.

Muști voi cobe rele,  
Cari totu croncaniti uritu  
Si vestiti națiunii mele  
Viitoru posomoritu.  
Cãci ori câtu de negru fia  
Orisonul sus si jos:  
De vom fi cu barbatia,  
Vom învinge glorios.

Multi dușmani rei, cu turbare,  
Amu avutu în cursu de ani;  
Cãci dela Traianu celu mare  
Totu luptatu-amu cá titani;  
Multi dușmani avemu si-acuma,  
Si mai rei, si mai pagani:  
Dar peri-vor toti cá spum'a,  
De vom fi ce-amu fost, Români.

Ori si câtu de mici la numeru,  
Noi trai-vom totu aci,  
Dêca umeru lângã umeru,  
Într'unu cugetu ne-omu unu;  
Cãci nu glôta, numeru mare,  
Dau taria gintilor:  
Ci 'nfratirea la lucrare  
Pentr'unu mãndru viitoru.

Puneti frie'a dar la parte,  
Cãti Români ve mai numiti  
Iér voi cobe, stati departe,  
Cã-i pecatu sè croncaniti;  
Celu-ce n'are focu în vine  
Si curagiu în bratiul seu:  
Piéra din noi cu rușine,  
Nu slabésca ce nu-i reu

Si de cumva 'n româneime,  
Toti vom fi de-acelasi gându,  
Si nu va fi nime, nime,  
Sè despere totu lucrându :  
N'omu peri, nu, nici odata,  
Ci traindu eternu aci,  
Totu cu fruntea redicata,  
Nemul nostru va 'nflori !

IOSIF VULCANU.

## O scriere germâna despre Mihaiu Bravul.

**Michael der Tapfere.** Ein Zeit- und Charakterbild aus der Geschichte Rumâniens von W. St. Teutschlaender. Wien. Verlag von Carl Graeser 1879. 8<sup>o</sup> 255 pagine.

Sub titlul acesta a aparutu de curênd la Viena în limb'a germâna o scriere istorica asupra vietiei si faptelor lui Mihaiu Bravul. Autorul este preotul evangelicu din Bucuresti dl W. St. Teutschlaender, si oper'a este dedicata A. S. R. Principelui Carol I al României.

În dedicațiune autorul dîce : Altetî'a Vóstra Regala binevoiesca pré grațios a acceptá acésta lucrare cá o mica proba a sentimentelor de gratitudine si loialitate din partea unui membru al coloniei germâno-evangelice de aici, fația de capul statului si al poporului, caruia istori'a imparțiala nu va puté si nu va trebui sè-i denege onorific'a recunóscere, cá dènsul pe lînga totu despotismul celu greu care l'a apesatu seculi întregi, a exerciatu în continuu un'a dintre cele mai nobile virtuti, *tolerantî'a strainilor de alta naționalitate si religiune etc.*

La începutul scrierei sale dl Teutschlaender vorbesce despre relațiunile etnografice si politice ale Transilvaniei, Moldovei si României si lauda dintre națiunile Transilvaniei mai cu séma pe sasi despre cari dîce : „Astfel vom puté pricepe cuvintele generalului imperialu Castaldo, care pe timpul certelor de tronu cu regin'a-veduva Isabela (Zapolia) ocupându Transilvani'a în numele împeratului Ferdinandu declarase : „cá *sasii sunt puterea clementara a Transilvaniei*“, precum si cuvintele episcopului Martinuzzi ce a fost tîmpu îndelungatu consiliariu lui Isabelei si mai târđiu aliatul lui Ferdinand : „cá *pe a cui parte sunt sasii, a acehuia este si tíer'a*.“

Aici sè ne ierte S. Sa episcopul Martinuzzi si parintele Teutschlaender cá lucrul este întorsu : a cui a fost tíer'a, cu acela au ținutu si sasii. Acésta politica caracteristica a dènsilor o ilustréza si mai multu faptele petrecute chiar în epoc'a lui Mihaiu Bravul. În 17 octomvre 1599 Mihaiu petrunse cu ostirile sale în Transilvani'a pe la pasul Buzelui si provocá pe magistratul din Brasiovu sè-i predea cetatea si sè-i jóre credintia. Magistratul Brasiovului tramise în taber'a lui Mihaiu o deputațiune în frunte cu senatorul Greising si cu unu caru de provisiuni si strae pentru armat'a lui Mihaiu si-l rogara : sè nu-i silésca a-si calcá juramêntul fația de principiune lor Andreiu Báthori, cí sè se multumésca cu promisiunea, cá ei *i vor fi credintiosi déca Dđieu va favorá întreprinderea sa*. Asiá dara a cui va fi tíer'a, cu acela vom ținé. Asemenea remase si Sibiul neutralu.

Despre români dîce dl Teutschlaender, cá în seculul al XVI-le „pe *pamêntul sasessu*“ numerul lor erá micu, în cele mai multe locuri nici nu se aflau, si acolo unde se *aséđiau*, de regula în urm'a unui contractu stabilu cu *domnii pamêntului, ei nu faceau nicairi pre-*

*trnsiune la dreptul de cetatianu*; <sup>1)</sup> cá „Români erau asiá dara pe *pamêntul sasessu* numai *contractualisti* séu *colonisti* (Meier oder Siedler).“

Dènsul susține asemenea cu Roesler, cá trecerea lui Radul Negru din districtul Fogarasiului în Români'a este pura *tradițiune*, si afirma fára probe, cá : *constituțiunea ambelor principate a Moldovei si României a fost de origine bulgara.* <sup>2)</sup>

Din aceste putemu vedé, cá dl Teutschlaender sedusu de naționalismu si de teoriile anticcate a lui Schlözer, Eder, Engel, Bedeus, Roesler a tractatu partea generala a operei sale cu puțin rigóre critica; cáci altecum nu putemu pricepe de ce dl Teutschlaender, în contra documintelor istorice, numesce „pamêntu sasessu“ teritoriul dela Orastia pâna la Brasiovu, iéra pe români colonisti.

Mai fericitu este dsa, în partea ce se rapórta la vietî'a si faptele lui Mihaiu Bravul. Aici scrierea dsale aréta multu studiu si diligentiá, dènsul combinéza si esaminéza cu o seriozitate laudabila relatarile diversilor autori si dilucidéza multe puncte dubiose séu mai cu totu neîntielese din vietî'a acestui erou; de alta parte stilul usioru, frumosu si fluentu, dá operei sale o calitate superióra peste multe scrieri istorice germâne.

Dl Teutschlaender termina opul seu cu urmatórele cuvinte : „Istori'a si poporul românu veneréza în elu (Mihaiu) pe Eroul naționalu si i-au datu numele de „Bravul“. Si în fapta aceste calități ale caracterului seu nici inimicii sei nu i le vor puté denegá . . . în asemenare cu contimpuranii sei, cu principii cu cari l'a adusu sórtea în atingere, el a fost unu Erou, unu uriasiu între pitici. Cátu de mici aparu pe lînga dènsul figurile unui Sigismund si Andreiu Báthori, a lui Eremia Movila, a umbrei-de-rege Sigismund din Polonia si chiar a împeratului Rudolf . . .

„Engel imparțialul si neobositul scrutatoru al istoriei României si Moldaviei, încheia istori'a lui Mihaiu Bravul cu cuvintele : „Vom trece cu vederea inscripțiunile facute pentru mormêntul lui Mihaiu pe cari le-au lasatu posterității Bethlen, Benkó si cronistii transilvani. Voimu mai bine sè semenámu flori pe mormêntul unui principe românu, ce posede unu interesu istoricu universalu. Si el înca a ajutatu puternicu cá sè abata barbari'a turcésca de pe cele alte párti ale Europei. Déca omul acesta ar fi avutu o creștere mai libera, déca nu s'ar fi nascutu într'o epoca asiá de grea, déca nu ar fi avutu de a face cu Basta, cu Sigismund Báthori, cu Eremia Movila, omul acesta ar fi facutu minuni, el ar fi fost asemenatu cu Temistocle, cu Ionu Huniadi . . .

„Nascutu Românu, el este o proba mai multu pentru adevêrul, cá prevedinti'a si-a alesu instrumentele sale din tóte națiunile si limbile. Domni'a sa, déca ținéa mai multu tîmpu, ar fi fost hotaritóre pentru o sórte mai buna a tíerilor dela Dunarea de jos. Dar în anul 43 al etătii sale, el fu smulsu cu violentiá din carier'a sa. Consecințiile acțiunilor sale s'au ruinatu si au disparutu în spațiul celu golu al timpurilor . . . Este înse oper'a istoriei sè conserve memori'a sa si sè-i vestésca laud'a fára de a tacé erorile lui. Este oper'a istoriei sè desfasiure înainte ochilor posibilitatea si sè deștepte presimțirea, cá în tíerile cele frumóse va puté fi odata mai bine cu omenimea.“

N. D.

<sup>1)</sup> . . . machten sie nirgends Anspruch auf das Bürgerrecht.

<sup>2)</sup> Die Staatsverfassung dieser beiden Fürstenthümer war bulgarischen Ursprungs pag. 8.

## S A L O N U :

## Calindarul săptămănei.

Dumin.	8 20	G. 7 d. R. s. m. m. Procopiu.
Luni	9 21	ss. st. mm. Pancrațiu, Ciril.
Marti	10 22	45 mm. d. Nicopole, s. m. Vianor.
Mercuri	11 23	s. m. m. Eufimia, s. m. Cindeu.
Joi	12 24	ss. mm. Proclu, Ilariu, Serapion.
Vineri	13 25	adun. arch. Gavriil, c. p. Stefan.
Samb.	14 26	s. ap. Acila, ss. mm. Iust, Iraeliu.

## Sesiunea estraord. a Academiei Române.

Bucuresci 1/13 iulie.

## Siedintă' a XXV

la 21 iunie (3 iulie), sub presiedintă' a dlui Ioan Ghica. La ordinea zilei votarea în totalu a statutelor. Dl *Laurianu* dice, că dupa art. 27 din statutele Societății academice, statutele ce se punu la votu astadi trebuie să capete 23 voturi pentru, adeca trei patrimi.

*Presiedintele* raspunde, că deca s'ar admite a se cere numerul de 23 membrii aderenti, și deca în momentul de față sânt numai 22, ore nu trebuie să numere adesiunile celor ce n'au pututu vini? În asiă casu dlui comunica declarațiunile dlor Cipariu, Fontanini și Maiorescu, (tramise de cei doi d'ântăiu prin scrisori, iera de celu din urma facuta alalta eri în siedintă,) cari aréta, că adera la statutele aceste.

Dl *Cogalniceanu* raspunde, că la nici unu corpu organisatu votul nu se dă prin delegațiune, prin scrisori séu prin depesie; persón'a ce nu este față, nu se numera și nici pôte vota. Inse nu se unesce nici cu dl *Laurianu*, care cere că pentru statute să se dea votul afirmativu a  $\frac{3}{4}$ ; celu multu se pôte cere la votare să fia față 23 de membrii.

Dl *Fetu* cere să se amâne votarea pentru o zi, multu dóue și să se tiparésca unu esemplaru din statute cu corecțiunile facute spre a-l puté cunósce mai bine; altfel se va abținé de votu.

Dl *Sion* dice, că deca e vorb'a de numeru, trebuie să se constate numerul membrilor actuali. Si anume, trebuie să se numere numai membrii ce au luat parte cá activi și actuali în fóst'a Societate academica, iera nu si acei ce au fost numiti dela începutu în comisiunea literara la 1867. Deci fiindu că între acestia sânt unii, cari nu numai că n'au venitu veri odata macaru la Societatea academica, dar chiar au declaratú că nu primescu a fi membrii, nu întielege pentru ce acei membrii să se numere.

*Presiedintele* observa, că venindu dnii N. Ionescu și P. SS. P. Melchisedec, discuțiunea numerului nu mai pôte avé locu, fiindu de față 23 membrii. Dl *Laurianu* totusi mai ia vorb'a, susținendu, că trebuie să fia 23 cari să susțina statutele. Dl *Cogalniceanu* i raspunde, că a cere votul aprobativu acestui numeru deplinu, este a tinde la distrugerea Academiei și la paralisarea ei pentru totu-de-una. Mai vorbescu dnii Hașdeu și Ionescu. În urma discuțiunea se închide. Se votéza: 21 membrii raspundu cu *pentru*, 2 membri se abținú.

## Siedintă' a XXVI

la 22 iunie (4 iulie,) sub presiedintă' a dlui Ioanu Ghica, carele pune înaintea plenului program'a lucrărilor ce mai sânt de pusu la ordinea zilei. Dupa program'a acésta, la ordine fiindu relațiunea secțiunii istorice despre misiunea dlui N. Densusianu, secretariul acelei secțiuni dl *Urechia* dă lectura procesului verbalu al dên-

sei, dupa care punéndu-se în discuțiune propunerile facute, se apróba tóte cu majoritate de voturi.

Dl *Alesandri* atrage atențiunea Academiei asupra documentelor istorice, cari scie, că se afla în bibliotecele și arhivele dela Genova, fórté importante pentru istoria nóst'ra, invitându-o a numi o misiune în mijlócele ce vor înlesni-o. Dl *Hașdeu* face asemenea comunicațiune despre cele ce se afla în Ragusa, iera dl *Ionescu* despre cele ce se afla în Florentia. Se recomanda secțiunii istorice.

Trecéndu la punctul al doile al programei, relativu la **completarea secțiunilor** prin alegeri de membrii noi, dl *Hașdeu* dice, că înainte de a se procede la acésta lucrare, este bine a se limpedi situațiunea anormala a unor membrii, cari se numera între membrii efectivi ai Academiei, fàra că să fia în realitate. E vorb'a pentru dnii cari au fost chemati în comisiunea literara din 1867, și anume dnii C. A. Rosetti, Gonata, Andreiu Mocioni, cari nici odata n'au luat parte, nici în comisiunea literara, nici în Societatea academica, și din cari unii au declaratú chiar că nu primescu și că demisionéza. Acésta împregiurare face, că secțiunea respectiva se vede în situațiunea de a nu se puté completá; de aceea cere a se declará vacante fotoliurile lor.

Dl *Babesiu* dice, că condițiunea dlui Mocioni este ceva mai diferita decâtu a celoralti 2 membrii, fiindu că dlui, de si nu a venitu, dara a declaratú, că primescu si numai caus'a bólei îl împedeca de a veni. Dl *Laurianu* spune, că Societatea academica admisesé în principiú, că să primesca demisiunile membrilor, cari se retragu și să numésca pe altii în locu; astfel în urm'a demisiunilor primite dela unii, ea a procesu la alegerea altora. De curénd inse în sesiunea acésta s'a admisu o alta teoriá: că membrii cari au figuratu odata nu sânt dimisionabili: acum, deca s'ar admite propunerea dlui Hașdeu, s'ar face o contradicere. Dl *Stefanescu*, încátu pentru dnii Rosetti și Gonata, susține propunerea dlui Hașdeu. Dl *Sion* crede că este logicu a se declará vacante fotoliurile menționare de dl Hașdeu. Discuțiunea se închide, fotoliul dlui Rosetti se declara vacantu; iér dl Gonata, fiindu deja trecutú între membrii onorari, se trece la ordinea zilei.

Se constata, că secțiunea istorica e completa, în cea literara lipsesce unul, în cea de sciintie esacte sânt siese locuri vacante. *Presiedintele* invita secțiunile respective a se consultá despre alegerea noilor membrii.

## Siedintă' a XXVII

la 23 iunie (5 iulie) sub presiedintă' a dlui Baritiú. Se comunica o adresa prin care unu anonimu tramite unu tratatu manuscrisu sub titlul : „Geografi'a fisica, politica, etnografica și economica a României“, cu cererea de a se cercetá si a i se dá unu remuneraru. Observându-se, că acésta este o carte didactica, pentru care autorul trebuie să se adreseze la ministeriul respectiv, se recomanda a se întórce autorului când va cere.

Dl *Alesandri* impartasiesce, că dupa scirile ce a capetatu, literatur'a româna are să fia în curénd onorata din nou cu ocasiunea serbărilor latine din Franca; și căci este anunsiatu, că se traducu în limb'a provençala dóue poesi cunoscuté : „Mioritia“ și „Cucul și turturica.“

Dl *Urechia* cetesce raportul comisiunii numita pentru cercetarea bibliotecii, care se admite cu puține schimbări.

În fine se numesce o comisiune, în persónele dlor *Laurianu*, *Fetu* și *Odobescu*, care să supuna unu proiectu pentru regulamentarea premiilor instituite de

statu sub nume de „premiul Lazaru“ si „premiul He-  
liade Radulescu.“

### Siedinti'a XXVIII

la 26 iunie (8 iulie,) sub presiedinti'a dlui Ioan Ghica. Dl Quintescu spune, că i s'a transmis dela Iasi vechiul manuscrisu al gramaticii române din 1757, si propune a se regulă cercetarea lui de urgentia; se recomanda unei comisiuni compusa din dnii Baritiu, Quintescu, Haşdeu si Maiorescu.

Se alege comisiunile competente pentru a cercetă traducerile si operele concursuale. În comisiunea pentru traducerile din autorii eleni se alege dnii Caragiani, Papadopol si Sion; în ceea pentru cercetarea traducerilor din autorii latini, dnii Baritiu, Maiorescu, Laurianu, Haşdeu si Quintescu.

Pentru cercetarea studiului asupra producerilor literare din epoc'a lui Mateiu Basarab, care urmèza a luă premiul Nasturel lit. B., se alege o comisiune compusa din dnii Alesandri, Ionescu si P. SS. episcopul Melchisedec.

Pentru cartea cea mai buna publicata în limb'a româna dela 15 augustu 1878 pâna la 15 augustu 1879, destinata a luă premiul anualu Nasturel, se alege o comisiune de 7 membri, compusa din dnii I. Ghica, D. Sturdza, G. Baritiu, N. Ionescu, A. Fetu, N. Cretiuşescu si N. Quintescu.

## Băile dela Valcele (Elôpatak).

— 15 iulie.

Am sositu aici că sè-mi usiurezu pung'a si sânetatea. Comisariul băilor, reprezentantii proprietarilor, anteprenorii cuartirelor si toti ceialalti industriasi cari s'au facu bugetu lungu si latu pe socotél'a altora, aştépta cu inima palpitânda sosirea câtu mai în graba a rënduricilor, cocostercilor si a tuturor paserilor caletóre, voiam sè dîcu a ôspetilor de băi.

Mai ântâiu voiu descrie frumosietile si placerile cari nu le afla omul aici, apoi voiu face o relaţiune si despre confortul si distracţiunile ce le oferu aceste băi.

Valcele sînt asiediate în fundul unei vâi închise de tôte părţile cu deluri pe cari ochii omului întimpina mai multu nişte araturi arse de sôre de câtu o verdétia recreatóre. Lipsesce unu prospectu placutu si deschisu, lipsesce peste totu frumuseti'a naturala a locului. De aceea prim'a impresiune care o simte unu omu venitu aici, este „dorul de casa.“

Camer'a de lectura conţine de regula numai diarie unguresi si puţine germâne cari sînt în serviciul politiceii magiare; iér publicul românu trebuie sè scria la redacţiuni că sè-i tramita efemeridele aici, căci altcum i se întempla cum paţise unu amicu al meu în Paris. Prusacii ajunsera sub zidurile Parisului si eră aprôpe sè-l faca prinsoneriu, si elu bietul nu sciâ înca nimicu că între Franci'a si Germani'a se declarase resboiul, ba înca aprôpe se terminase.

Lipsescu în fine ori ce alte ocațiuni de distracţiune, promenâdi, locuri pentru escursiune, concerte. Pardon! Unu concertu de brôsce se dà în fia-care sèra gratis în onôrea ôspetilor.

Acum sè ve descriu placerile ce le oferu Valcele. Cuartire elegante în cari mobil'a cea mai preţioasa este tarif'a spendiurata pe dosul usiei restauraţiunii cu bucate scumpe à la Broft si gustuôse à la Constantinu Bulgarul poreclitu „Jdea“ din Bucuresci.

Pâna acum erau înfintiate aici nişte institute frumôse de rolete, tombole, ferbelu, calabrias, naşi-

vaşi, menite tôte pentru usiurarea patimasilor, si sperâmu că activitatea lor nu va lipsi nici în anul acesta.

Publicul care cercetèza de regula băile de aici se împarte în trei clase: jidani anteprenori, români cheltuitori si secui falitori. Pe jidanu îl cunosci de pe complimente. Elu ţine drumul ôspetilor când sosescu la Valcele si le ofere cuartire. Pe românu îl cunosci de pe lucsu, de pe siap'e de jockey, sèu palari'a obdusa cu velu albu că si când ar sosi din Japoni'a sèu Afghanistan. Secuiul se cunôsce de pe însemnele naţionale: pip'a lunga si zascâul cu curelele eşite din busunaru.

Dar că pe mine sè nu me cunôsca nime, nu me subscriu.

Nu.

## O adresa lui Vegezzi Ruscala.

Pétra (România) 30 iunie (12 iulie.)

Ilustrul patriotu italianu si filo-românu, dl Vegezzi Ruscala, nici în adâncele sale betrânetie nu înceta d'a sustîné caus'a româna în press'a italiana.

Sub inspiraţiunea unui nobilu sentimentu de gratitudine, cetatienii din urbea Pétra i-au adressatu următorea scrisóre:

„Ilustre cetatianu,

„Cu o via bucuria amu cetitu în „Il Cittadino“ ultimul vostru articolu. Subsemnati din crierii muntilor patriei lor, nu se potu oprî de a nu ve aduce gratitudine si recunoscintia pentru bunavointi'a si zelul neobositu, ce-l puneti în aperarea intereselor României.

„Cât va stă în Daci'a nému românescu, totu-de-una va esistă o eterna iubire între poporul italianu si descendentiicoloniilor romane, căciea consta în legatur'a individilor naţiunilor, iér nu în tratatele guvernelor ce mai în totu-de-una sînt facute cu scopuri particulare, si la cari poporul nu participa directu.

„Între italieni si români va fi o simpatia pentru vecia, căci în ânim'a fia-câruiia este scrisu, că sîntemu de acelasi sânge, nascuti din aceeaşi tulpina. Traiesca poporul italianu! G. Sion Gherei, G. C. Butiurcanu, I. Negre, I. M. Codreanu, C. Gr. Isacescu, dr. D. Cantimiru, I. Dornescu, dr. Z. Zamfirescu, C. V. Andriesiu, dr. St. Predescu, ingineru Mavrodin, Victor Dogariu, M. Halunga, I. Mancas, V. Soimaru.“

G. S. G.

## Mai nou dela Academi'a Româna.

Bucuresci 1/13 iulie.

Academ'i'a româna, în decursul septemânei trecute termină multe si însemnate, cari facu possibile încheierea sesiunii în septemân'a ce urmèza. Voiu aminti cele principale.

Mai ântâiu de tôte regulamentul generalu pentru afacerile sale interne fu votatu pe deplinu. Unu proiectu si o desbatere mai démna abiá se pôte întipui. Comisiunea de cinci a fost lasatu compunerea acestui proiectu dlui Odobescu în conlucrare cu dl Babesiu, si opul mercuri în 9 iuliu fu pusu pe més'a Academiei, într'unu cuprinsu de 98 articoli; si elu, în trei siedintie de câte 3 ôre, anume joi, vineri si sâmbata, se discută si adoptă — într'unu tactu si-o armonia ne mai pomenita! Se fecera 96 de articli, unul subrogându-se, iér doi contragându-se, si unu unicu modificându-se mai esenţialu; ceialalti toti, măcar că unii, pentru nòuele principii ce statoriau — greu atacati, parte unanim, parte cu majoritate fiind adoptati.

Din caus'a acestui obiectu, precum si cu privintia la cele ce atingu mai jos, îndepartarea dlui Babesiu d'aici a fost împedecata pâna astadi.

Paralel cu debaterile asupra regulamentului, se completara si fotoliile vacante în Academiã; adeva cele nou create.

Mai întâiu fu alesu — cu mare majoritate, cu 16 dintre 19 voturi, la propunerea secțiunii literarie, dl George Chitiu, fostul ministru de culte si instructiune, astadi vice-presedinte al camerei, — elu, celu ce a prezentatu consiliului de ministri si camerelor proiectul de lege pentru Academiã româna.

Apoi — la propunerea secțiunii științifice, se alesera pe rându domnii: dr. Bacaloglu, dela universitatea Bucurescăna, pentru matematică; dr. Brenza, de la universitatea din Iasi, pentru botanica; dr. Poni, totu-d'acolo, pentru chimia, si dr. Felix, din Bucuresci, pentru medicinã universalã si statisticã medicinalã.

Memorabilã este acăsta din urma alegere; de óra ce lumea ține, cã dl Felix, de origine din Boemiã, ar fi din némul lui Israil! Academiã, luându în consideratiune meritele acestui barbatu pentru științã româna, multele sale scrieri întru interesul publicului român, prin alegerea sa chiar astadi în focul crizei pentru emanciparea israelitilor, a credutu a face unu actu de cea mai eclatantã desmîțire a calumniilor de netolerantã respândite contra României.

Statutele Academiiei dispunu chiar si precisu, cã membri activi ai Academiiei se alegu numai dintre Români; dl dr. Felix, prin vietiã si activitatea sa de 30 ani în Româniã s'a probatu Român: ergo Academiã l'a primitu în sinul seu ca pe Român adevratu, si înca cu 16 voturi din 19.

Au mai ramasu de completatu dóue locuri totu în secțiunea științielor. Secțiunea credea cã — aceste fotolie sè remâna góle pentru venitoriu; dar Academiã cu mare majoritate a decisu împlinirea lor numai de cât, totu-d'odata manifestându-se, si întimpinându buna primire dorintã, d'a fi luata consideratiune aci asupra Românilor de peste fruntarie.

Mâne si aceste alegeri se vor împlini, si șansele cele mai mari sânt pentru dl dr. P. Vasiciu din Timișoara, veteranul nostru literatu si celu mai vechiu scriitoru medicinalu; apoi pentru dl Teclu, renumitul nostru chimicu din Viena.

Despre celu d'ântâiu mai la tóte alegerile din anii trecuti s'a facutu vorba, dar erã temere, cã pentru betrânetie nu va putè sè se înfașisze la sesiune, pe când astadi, atât pentru dânsul cât si pentru dl Teclu, dl academicu Babesiu, face marturia si propaganda, cã sânt modelu de activitate si acuratetia.

În fine, totu paralel cu amintitele interesante obiecte s'a regulatu si afacerile finanțiale si s'a constatat situatiunea averii Academiiei. În acésta privintã ajunge sè vi spunu, cã totalul averii în bani, care totalu anu la 16 aug. erã de 362 mii lei, acum pentru diu'a de 23 maiu s'a aflatu cu 387 mii, va sè dica în crescâmentu de 15 mii. Dar — d'aci încolia spesele Academiiei au sè crésca fórtè tare si — mijlócele abia i vor ajunge!

B.

### Alegerile Academiiei Române. \*)

Bucuresci 3/15 iulie.

În ședințã dela 27 iunie (9 iuliu) se alese membru al Academiiei dl George Chitiu, iera membru onorariu dl C. Bozianu.

În ședințã dela 29 iunie (11 iuliu) se alese membru al Academiiei dl Emanuilu Bacaloglu profesorulu la facultatea de științie din Bucuresci.

\*) Dela al treile corespundinte al nostru.

Red.

În ședințã dela 30 iunie (12 iuliu) se alesera membri ai Academiiei Dd. dr. Demetriu Brandia profesorulu la facultatea de științie din Bucuresci, Petru Poni, profesorulu de chimia la facultatea de științie din Iasi, Dr. Iacobu Felix care de 20 de ani lucra si scrie mereu asupra igieniei publice si a statisticeii igienice, etc. Observu aci, cã dl Felix este de origine evreu, dar înca parintele dsale se creștinase, iera dsa e cetățianu român (împământenitu) si Academiã româna prin alegerea dlui Felix a doveditu, cã scie sè aprecieze meritele si serviciile aduse națiunii române de câtra unu învetiatu, fara a se preocupã de originea cui-va si cã l'ar fi alesu pe dl Felix chiar si deca ar fi fost de religiunea mosaica.

Totu în acăsta ședințã se alese membru onorariu dl Grigoriu Gradisteanu.

Cu ocaziunea votãrii statului de presentia dl G. Chitiu declarã, cã renuncia pentru totu-de-una la diurnele dsale, cerându cã acele sè remâna în cass'a Academiiei pentru a constituiu cu sum'a ce va mai depune, unu fondu cu destinațiune pentru premie dupa cum va aretã dsa. Declarațiunea dlui Chitiu fu primitã cu viua multiamire.

În ședințã dela 2/14 iuliu se alesera în comisiunea cea mare pentru decernarea premiilor, înca 2 membri: G. Chitiu si A. Romanu, adeva cu totul 9 membri, luându-se din tóte secțiunile proporționatu.

Apoi se alese delegațiunea si se constituiu secțiunile, etc.

A nume dl I. Ghica fu realesu presedinte al Academiiei, iera ca membri ai delegațiunii cu titlu de asesori sèu vice-presedinti urmatorii 3 membri: Dd. P. S. Aurelianu, G. Sionu, Dem. Sturdza.

De secretariu generalu (pe șapte ani) fu alesu dl Al. Odobescu.

Secțiunea literaria alese presedinte al seu pe dl Vas. Alesandri, de vice-pres. pe dl A. Laurianu, de secretariu (pe 7 ani) pe dl P. B. Hașdeu.

Secțiunea științielor alese de presedinte al seu pe dl Nic. Crețulescu, de vice-pres. pe dl Bacaloglu si de secretariu (pe 7 ani) pe dl Gr. Stefanescu.

Secțiunea istorica nu s'a constituitu înca.

Totu în acăsta ședințã, la propunerea secțiunii științielor, (cãci dupa nóuele statute membrii Academiiei se alegu la propunerea secțiunilor respective,) se alesera de membri ai Academiiei doi învetiati transcarpatini, Dd. Nic. Teclu profesorulu de chimia la școlã comercialã din Viena Austriei si cunoscutul veteranu Paul Vasiciu.

În ședințã dela 3/15 iuliu se alese membru corespundinte dl Iosifu Vulcanu, redactorulu „Familiei“.

Mai de parte totu de membru corespundinte fu alesu dl Haretu, unu june profesorulu dela facultatea științielor din Bucuresci, care facuse la Paris cu mare succesu doctoratul în matematică si dela care se aștepta fecunda activitate științificã.

În fine se alese cu unanimitate de membru onorariu marele romanistu, învetiatulu Mommsen, prin a cãrui alegere Academiã româna s'a onoratu pe sine ênsasi.

Estu-modu numerulu membrilor Academiiei române, ficsatu la XXXVI este completu si de astadi înainte alegerile se vor face numai cã înlocuiri dupa încetarea din vietiã a cutãru membru.

Erã vorbã cã alegerea de 4 membri sè se amêne pentru sesiunea generalã din lunã lui marte, înse majoritatã membrilor, luându în consideratiune nóuele statute prin care se ficsase numerulu membrilor si împãrțirea lor egala în secțiuni, si vedându de alta parte

agitațiunea spiritelor ce se nasce la tóte ocasiunile când se suleva aceste cestiuni personale, se decise că s'è se termine cu alegerea spre a se pune capetu agitațiunii electorale si spre a se îndeplini si previsiunile statutelor.

Tóte aceste le veti ceti mai pe largu din proce-sele verbale ale s'iedint'elor respective, în cari s'a tratatu si decisu asupra mai multor cestiuni, cari nu le-am pututu cuprinde în acestu îngustu cadru al scrisorii mele.

C. C.

## Încheierea sesiunii Academiei.

Bucuresci 4/16 iulie.

Siedint'ia de închiare se va ține joi sub presi-diul A. S. R. Domnul Românilor Carol I, cá presie-dinte onorariu si augustul protectoru al Academiei.

Siedint'ia, de si este solemnă, nu este înse publica, ci mai multu în familia, cá siedint'ia ordinaria.

Di secretaru generalu va face darea de s'ema asu-pra lucrării Academiei în ac'asta sesiune straordinaria, se va ceti bugetul pe 8 luni (pâna la sesiunea generala ordinara din martie 1880.)

Di Baritiu va ceti o disertatiune.

Di Odobescu va ceti descrierea escursiunii la Curtea-de-Argesiu. Lucrarea dlui Odobescu, negreșit va fi interesanta, cá tóte câte iesu din desterul condeiu al acestui învetiatu si care tot'odata cunoșce mai bine memorabilul monumentu dela Curtea-de-Argesiu.

Di Vas. Alesandri va declamá legend'a sa despre Maiestrul Manole.

Di Hașdeu anuciase mai dinainte, cá va disere asupra Romanilor din Ragusa Dalmației si Mesericiul Moraviei, dar a renunțiatu din cauza cá nu avuse timpu a-si face disertatiunea în scrisu.

Póte fi cá pentru ficsarea definitiva a bugetului se va ține înca o siedint'ia vineri. Sâmbeta apoi mem-brii se vor departa. Pâna acum au plecatu Dd. Urechia la congresul Latinilor, av'endu a se mai abate si pe la Romanii din Istri'a, pe cari alta-data i cercetase cam în trécatu, si Babeșiu care pleca dumineca demin'ia.

C. C.

## Aleco pasia.

Între marile schimbări produse de resboiul orien-talu, este si crearea Rumeliei orientale, care numai de nume s'a mai lasatu sub suveranitatea portii, dar în realitate e în stadiul procedurii d'a deveni cu totul in-dependenta.

Rumelia orientala, smulsa de sub domnirea des-potica turcésca, s'a pusu sub guvernarea unui crestinu. Acesta e Aleco pasia, si portretul lui se afla pe pagin'a prima a foii nóstre.

Aleco pasia de origine e grecu, numele lui fami-liaru este Vogorides, dintre cari unul a fost caimacan si în Moldova, si se trage din insul'a Samos.

Elu a servitu mai de multu la Constantinopol, apoi fu tramisu cá ambasadoru la Viena, de unde înse demisiona si se muta la Paris. Sultanul îl chiamà de acolo acasa, si — probabilmente la svatul țiarului — i oferì postul de guvernatoru în Rumelia orientala.

Acolo el are o pozițiune destul de grea, precum s'a aretatu îndata la întrarea sa cu cestiunea „fesului“.

I. H.

## Literatura si arti.

Di Iosif St. Siulntiu de Carpenisiu a scosu de sub tipariu la Sibiu partea a dou'a din memoriul seu, care este o continuare a brosiurei „Lacrima ferbinte“.

Tonul subiecticu, iubirea de fii, de soția, stim'a pentru parinti, stramosi si familia, care ne întimpina pe aceste pagine, face o impresiune placuta. Dar abstra-g'endu dela ac'asta vibrare a unei animi nobile si sim-țitóre, brosiur'a ne mai împartășesce mai multe frag-mente si episoade din revoluțiunea din 1848—9, scene petrecute mai ales pe la Abrudu si Câmpeni, descise cu multa vivacitate. O parte pré interesanta o opului este descrierea fórté viua a pasiunii v'entatoresci a Românilor munteni. De vom dispune de spaciu, vom face o placere cetitorilor nostrii reproduc'endu câteva episoade.

**Carte noua.** „Codicele comunale“, cuprind'endu 100 legiuri aflate în vigóre si privitóre la administra-țiunea comunelor urbane si rurale din Români'a, adu-nate si anotate de Petrescu si Paltineanu, Bucuresci.

**Diure noue.** Si în Dobrogea a începutu s'è apa-rra unu diuaru românescu; acest'a va eși la Tulcea si se va numi „Steu'a Dobrogei“. — La Bucuresci a apa-rutu unu nou diuaru, intitulatu „Fraternitatea.“

## Societati si institute.

**Societate pentru fondu de teatru român.** Comitetul a ținutu la 12 iulie siedint'ia, despre care — din lips'a spaciului — s'ntemu siliti a amâná raportul pentru alta-data. Acuma observ'amu numai atâta, cá — conform decisiunii adunării generale din Alba-Iulia — s'a dispusu urmarirea pe calea legii a restanțierilor, cari s'au si predatu avocatului.

✓ **Adunarea generala a Asociatiunii transilvane,** pentru literatur'a româna si cultur'a poporului român, av'endu a se ține în anul curg. la 3 si 4 aug. st. n. în Sighisiora, rog'amu pe toti, cari voiescu a participá la acea adunare, s'è binevoiesca a ne încunoscint'ia despre ac'asta. la adres'a subscrisului, celu multu pâna la 25 iuliu, cá s'è ne putemu îngrigi de cu bunu timpu de în-cartirare. Sighisiora 14 iuliu 1879. Augustu Horsia, direct. desp. XXI.

## Ce e nou ?

**Di ministru de culte este fórté generos.** De si statul ȳice, cá nu e îndatoratu s'è ajutore nici o confe-siune, totusi cetimu cá dsa a asignatu 700 fl., pentru cá cărțile rituale ale confesiunii gr. c. s'è póta eși si în limb'a magiara. Cestiunea asta privesce pe rutenii din Sabolciu, unde în unele locuri si pân'acuma se facea liturg'ia unguresce; asiá de es. la Dorogh, se cânta : „Az ajtókát, az ajtókát . . .“ (Usile, usile! . . .)

**Sesonul bailor** e câtu se póte de favorabilu. Amu si primitu mai multe raporturi, ceremu înse scu-se onorab. nostrii corespundinti, cá nu le putemu pub-licá tóte de odata. Nu e vin'a nóstra, cá spaciul nos-tru e atâtu de îngustu.

**Represintant'ia fundatiunii lni Gozdu publi-**ca concursu pentru trei stipendie de câte 3—400 fl., eventualmente de 2—100 fl. Concurrentii au de a-si îndreptá cererile pâna la 10 augustu a. c. cátra cancelari'a fundatiunii în Budapesta strad'a regésca nr. 13.

✓ **Di Nicolae Densusianu** continua scrutările sale în archiv'a comitatului Biharia, unde, precum aușimu, a si descoperitu unele documinte interesante.

✓ **În Români'a** cestiunea emancipării evreilor a a-gitatu fórté spiritele. Guvernul neput'endu s'è primésca propunerea facuta de majoritate, a declarat, cá-si va dá dimisiunea.

**Esperții straini,** veniti a studia cursul si regu-larea riului Tisa si-au finitu inspectiunea. Pretotu-îndene au fost primiti cu bancheturi si ovațiuni mari. S'a toastatu multu. Altu resultatu înca nu se scie.

**Regin'a Victoria** a transmis ex-împaratesei Eugenia o pr'e frumo'sa cadra pentru celu mai nou portretu al principelui repausatu. Cadr'a înfa'isîe'za ni'ste viorele facute din ametistu. Pe partea deasupra a cadrui, la mijlocu, unu vulturu ține unu tricoloru france'su, pe care cu litere de auru se afla urmat'orea inscrip'țiune în limb'a englesă : „Nu a muritu, numai ne-a întrecutu !“

**Madame Grévy**, so'ț'a presiedintelui republicei france'se, despre care pân'acuma nu s'a pr'e scrisu în țiuare, deodata a atrasu aten'țiunea țiuaristicii. În septemân'a trecuta s'a ținutu la Paris o stralucita revista militara. Dn'a Grévy a pretinsu, că la aceea d'ens'a s'e sîeda lînga barbatul seu. Acela i-a respunsu, că nu se p'ôte, căci atunci si so'țiele ambasadorilor trebuie s'e se invite, dar at'ata locu nu este. Insedar. Dn'a Grévy a insistatu si presiedintele republicei france'se fu silitu a recun'osce, că cineva e mai mare dec'atu elu. La revista dn'a Grévy sîedi' lînga barbatul seu.

**Regina cruti'at'ore.** Se scrie, că regin'a Victoria a facutu o econom'ia de patru mil'ione pundi sterlinge dela m'orte'ba barbatului seu. Ac'esta suma de bani e asiediată parte în console, parte în rente france'se s'eu în ac'ții de cai ferate engles'e.

**Sultanul din Zanzibar** vine s'e caletor'escă în Europa. D'ensul a transmisu o epistola societ'atii geologice din Marseille, în care scrie, că va plec'ă în primav'ér'a viit'ore. Va debarc'ă la Marseille, de unde va merge la Paris, si apoi va face unu ocolu în t'ota Europa.

**Reforma în armata.** Firesce, numai în îmbracaminte. De ora-ce în espedi'țiunea din Bosni'a s'a constatatu, că modul de purtare de pân'acuma al paliului soldatilor e f'orte desavantaj'os, s'a decisu că de acuma înainte acela s'e nu se încovoiesc'a, ci s'e se împature în forma de plaid si s'e se astedie dinapoi sub vitielu. Astfel ostasiul nu va fi împedecatu în mi'scarea sa.

**Nu ve însurati contra 'ânimei !** Aceste cuvinte le repet'ă des nefericitul conte Ioan Forgách când ajungea în societate de tineri. Parintele seu a fost renumitul si bogatul magnatu contele Antoniu Forgách ; înse fiindu elu unu mare risipitoru si-a prepaditu t'ota averea. Atunc' apoi s'a însoratu, luându de so'ția pe o betr'ana bogată ; dar fiindu că nu o iubi'ă, elu își caut'ă desfetare în alte amoruri. În fine elu prepadit' ierasi t'ota averea sa, si de cur'endu muri că sarantocu.

**Sciri scurte.** Unu tineru farmacistu român'u, dl A. Radulescu, licențiatu în farmacia la Bucure'sci, a deschisu la Costantia (Kiustenge) în Dobrogea o farmacia avuta în t'ote cele trebuit'ore. — **Diuarul „Român'i'a Libera“**, este eschisu nu numai de pe teritorul austriacu, ci si de pe al cor'onei Ungari'e. Dar numitul țiuaru a imitatu esemplul „Românului“ : pe esemplearele cari vinu dinc'oce de Carpati, pune altu titlu, si acuma îl primimu sub titlul „Inainte“. — **Cu birj'a din Viena la Budapesta** a caletoritu în septemân'a trecuta br. Rochespine ; d'ensul a voit'u s'e continue caletori'a sa totu asi'ă p'ana la Seghedin, înse amicii lui i-au țisu, că drumul pân'acolo e nepracticabilu, deci a transmisu acasa birj'a ; plat'a acestuia a fost 144 fl. — **Unu pastoru din Oros**, Ludovic K'örösi, a omor'itu n'optea în întunericu pe unu ortacu al seu, voindu s'e om'ore pe altu carele i er'ă dușmanu ; numai demin'eti'a a observatu gresiel'a. — **Regimentele Coronini**

si **Kussevich**, dupa ce petrecura o luna de țile la manevre la Pilis-Csaba, se rent'orsera la Budapesta.

### Suvenirea mortilor.

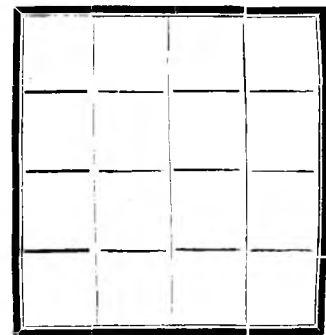
**Înmorm'entarea mitropolitului Bucovinei**, Teoctistu Blasevițiu, mortu la 9 iulie, precum ni se împartesiesce din Cernauti, s'a facutu cu urmat'orea ceremon'ia : Remașiti'ele pam'entene ale adormitului, asiediate în sal'a de represintare a resiedintiei archiepiscopesci, se stramutara cu procesiune biseric'escă la biseric'a catedrala, la 11 iulie la 3 ore dupa mi'ediadi, unde s'er'a la 7 încep' priveghiarea de n'opte. La 12 iulie la 8 si 1/2 ore demin'eti'a se încep' liturgh'a serbator'escă, i'er la 10 ore r'enduiel'a înmorm'entării, si dupa ac'esta remașiti'ele pam'entene ale repausatului mitropolitu se dusera la cîntirumul comunalu si se asiediară în cript'a menita pentru înmorm'entarea archiereilor.

**Nicolae Fl. Orghidanu**, comerciantu în Brașiovu, unu barbatu stimatu de toti, a încetatu din viația la 12 iulie st. n. în etate de 87 ani. Îl gelescu fi'ii si ficele : Maria ved. A. Georgiu, Carolina mar. V. Stefanu, Elena mar. G. Georgiu, Vasilie, Alesandru, Zinca mar. N. Miheltianu, Eufrosina mar. St. Blebea, veduvul ginere I. Tipeiu, nepoti, nep'ote, stranepoti si stranep'ote.

## Ghicitura.

— De R. A. —

Literile urmat'ore : 3 A, 2 I, 3 M, 2 O, 1 P, 1 R, 2 S, 2 U, s'e se scrie în cuadratul de jos asi'ă, că s'e se formeze patru cuvinte, cari cetite din sus în jos, si din st'ang'a spre drept'a, s'e fia totu acele, si anume : 1. unu orasiu în Italia ; 2. o forteretia în Dalmatia ; 3. mortii egiptienilor vechi ; 4. o parte a lunei.



**Terminul de deslegare** e 31 iuliu. Că totu-de-una, si de asta-data se va sort' o carte.

**Deslegarea ghiciturei triumphiulare din nr. 45 :** „Elisa.“

**Bine au deslegat' o d'omnele si domniș'orele :** Sidonia Tamașdanu, Ioana Veresi'u n. Ioodi, Sofia Cerniciu, Eugenia Munteanu, Cleopatra Moldovanu, Lucret'ia Popescu, Letiția Popu, Elena Zacharia n. Daminescu, Georgina si Matilda Popa, Eufrosina Cristianu, Zoe Dimbu, Maria Micsiunescu, Maria Barbu, Anastasia Borca, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Matilda Popescu, Nina Popovic'iu, Amalia Moldovanu, Aurelia Apostolescu, Zamfira Valeanu, Anastasia Brasioveanu, Elena Ardeleanu, si domnii Averchie Macovei, George Corneanu, Demetriu Baicanu, si Isidor Tr. Popu.

**Premiul p'a c'astigatu dn'a Elena Zacharia n. Daminescu** în Lugosiu.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**